

A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2015. január 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland kontra Fazenda Pública

(C-18/15. sz. ügy)

(2015/C 118/22)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperesek: Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland

Alperes: Fazenda Pública

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkel az a nemzeti adójogi szabályozás, amely előírja, hogy a Portugáliában külföldi illetőséggel rendelkező pénzügyintézeteknek az említett ország területén szerzett kamatjövedelmek után forrásadót kell fizetniük, amelynek végleges adókulcsa 20 % (vagy ennél kisebb mértékű, ha létezik a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó egyezmény), és amelyet a *bruttó* jövedelem alapján állapítanak meg, a végzett pénzügyi tevékenységgel kapcsolatban közvetlenül felmerülő üzemi költségek levonásának lehetősége nélkül, miközben a belföldi illetőséggű pénzügyintézetek által beszedett kamatok a teljes adóköteles jövedelem részét képezik, az adott tevékenységgel kapcsolatos költségek levonásával a nyereségnek a társasági adó által teljesítendő adózás érdekében történő meghatározásakor, oly módon, hogy a *nettó* kamatjövedelem tekintetében 25 %-os általános adókulcsot alkalmaz?
- 2) Ez az ellentét fennáll-e akkor is, ha megállapítható, hogy a belföldi illetőséggű pénzügyintézetek adóalapja, a kamatjövedelmekkel kapcsolatos finanszírozási költségek vagy az ilyen jövedelmekkel közvetlen gazdasági kapcsolatot mutató költségek levonását követően, magasabb adókulcs alá tartozik vagy tartozhat, mint amekkora a külföldi illetőséggű szervezetek bruttó jövedelme után forrásadó címén levont adó mértéke?
- 3) E tekintetben bizonyítható-e a nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos finanszírozási költségek vagy a kapott kamatjövedelmekkel közvetlen gazdasági kapcsolatot mutató költségek az EURIBOR (Euro Interbank Offered Rate) és a LIBOR (London Interbank Offered Rate) által szolgáltatott adatok alapján, amelyek a bankközi finanszírozásban használt azon átlagos kamatlábat mutatják, amelyet a bankok tevékenységük végzése során alkalmaznak?

A Törvényszék (első tanács) T-384/11. sz., Safa Nicu Sepahan Co. kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2014. november 25-én hozott ítélete ellen a Safa Nicu Sepahan Co. által 2015. február 4-én benyújtott fellebbezés

(C-45/15. P. sz. ügy)

(2015/C 118/23)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Safa Nicu Sepahan Co. (képviselő: A. Bahrami ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A jelen fellebbezésben ismertetett okokból a Safa Nicu Sepahan Co. azt kéri, hogy az Európai Unió Bírósága:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-384/11. sz. ügyben 2014. november 25-én hozott ítéletet azon részében, amelyben:

- nem ismerte el a Safa Nicu Sepahan Co. által elszenvedett vagyoni károkat, és nem ítélte meg számára a kártérítést;
- elismerte, hogy a Safa Nicu Sepahan Co. nem vagyoni károkat szenvedett, azonban egy önkényesen alacsony összeget, 50 000 eurót ítél meg e kár egyedüli megtérítésére.

2. korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva és a rendelkezésére álló elemek alapján:

Elsődlegesen:

- az Európai Unió Tanácsa által elkövetett súlyos jogsértés és jogellenes magatartás következtében elszenvedett vagyoni károk címén ítéljen meg a Safa Nicu Sepahan Co. számára 5 662 737,40 euró kártérítést és annak kamatait;
- az Európai Unió Tanácsa által elkövetett súlyos jogsértés és jogellenes magatartás következtében elszenvedett nem vagyoni károk címén ítéljen meg a Safa Nicu Sepahan Co. számára 2 000 000 euró kártérítést és annak kamatait;
- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a fellebbező részéről az e fellebbezéssel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb kiadások, beleértve a Törvényszék előtti alapeljárásban felmerült költségeket, és kamatainak viselésére.

Másodlagosan:

- az Európai Unió Tanácsa által elkövetett súlyos jogsértés és jogellenes magatartás következtében elszenvedett vagyoni károk címén ítéljen meg a Safa Nicu Sepahan Co. számára egy *ex aequo et bono* meghatározott összeget és annak kamatait;
- az Európai Unió Tanácsa által elkövetett súlyos jogsértés és jogellenes magatartás következtében elszenvedett nem vagyoni károk címén ítéljen meg a Safa Nicu Sepahan Co. számára egy *ex aequo et bono* meghatározott, de nem kevesebb mint 50 000 euró összeget (amint azt a Törvényszék már megítélte) és annak kamatait;
- kötelezze az Európai Unió Tanácsát arra, hogy a Safa Nicu Sepahan Co. számára megtérítse a jelen fellebbezéssel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb kiadásait, beleértve a Törvényszék előtti alapeljárásban felmerült költségeit, és a kamatokat.

Harmadlagosan:

3. Utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy ez utóbbi a károk mértékét felülvizsgálja, és újabb ítéletet hozzon a Safa Nicu Sepahan Co. javára.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a Törvényszék 2014. november 25-i ítéletével szemben két jogalapra hivatkozik, amelyek több érvet is magukban foglalnak:

- Az első fellebbezési jogalapban a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 93–149. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor teljes egészében elutasította a fellebbező vagyoni kárainak megtérítése iránti kérelmét, annak ellenére, hogy a Törvényszék elismerte, hogy a fellebbezőt ténylegesen érte vagyoni kár az Unió súlyosan jogellenes aktusa következtében, és a következő érvekre hivatkozik:
 - az ítélet nem biztosít kártérítést az Unió és a tisztviselői által okozott károkért, megsértve az EUMSZ 340. cikk második bekezdését és a Charta 41. cikk (3) bekezdését, amelyek a „teljes kártérítés” elvét rögzítik;
 - továbbá az ítélet, mivel nem biztosítja a károk megtérítését, holott e károk bekövetkeztét elismeri, sérti az arányosság elvét, a méltányos elbírálás elvét, és megtagadja az igazságszolgáltatást;
 - ezenfelül az ítélet a tények és bizonyítékok nyilvánvaló elferdítése következtében jogsértő, és a fellebbező valamennyi kárainak elutasítása hibás, logikátlan és ellentmondásos indokoláson alapul.
- A második fellebbezési jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 92–149. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az 50 000 euró megítélése megfelelő kártérítésnek minősül. A Törvényszék ezáltal megsértette indokolási kötelezettségét, az arányosság elvét és a károk és tényleges költségek megtérítése kötelezettségének elvét, ami önkényes és jogellenes eredményhez vezetett.

A Cour de cassation (Franciaország) által 2015. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Sélina Affum (házassági neve: Amissah) kontra Préfet du Pas-de-Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

(C-47/15. sz. ügy)

(2015/C 118/24)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperes: Sélina Affum (házassági neve: Amissah)

Alperesek: Préfet du Pas-de-Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2008/115/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy egy harmadik országbeli állampolgár jogellenesen tartózkodik a tagállam területén, és ennek alapján az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése alapján annak hatálya alá tartozik, amennyiben e külföldi állampolgár esetében egy másik, schengeni térséghez tartozó államból érkező, más tagállamba tartó autóbussz utasaként egyszerűen csak áthaladásról van szó?